

har Sagen helt igennem været set ud fra rent saglige Grunde, der har ikke i mindste Maade fra vor Side været hverken personlige eller politiske Motiver i denne Sag, og jeg forstaa derfor heller ikke, hvorfor det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) nu rejser et stærkt personligt Angreb paa et enkelt Medlem i dette Ting. Det kommer selvfølgelig ikke mig ved, og jeg skal ikke blande mig i denne Strid, men jeg vil, som sagt, betone, at fra vor Side har det kun været saglige Grunde og ikke andet, som have været ledende for os i denne Sag.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) havde holdt den Tale, han nu holdt, i Gaar, saa kan det dog hælde, at Udfaldet af Afstemningen var blevet et andet, end det blev. Det forekommer mig, at den Tale, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds holdt, danner en udmærket Illustration til den Udtalelse, han begyndte med ved Sagens første Behandling, idet han sagde: „Denne Sag afgiver et interessant, men sørgeligt Eksempel paa, hvordan det gaar, naar Sagkundskaben maa vige for Lægmands Skøn og Politik“. Jeg vil anvende dette Ord overfor det ærede Medlem selv, og naar jeg forleden anvendte dette Ord i Slutningen af min Tale, var det — det vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) — aldeles ikke møntet paa ham, men paa det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Jeg ønskede, at denne Udtalelse skulde præsenteres endnu en Gang for sit Ophav.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds sagde nu — og deri laa en Tvivl med Hensyn til den Afgørelse, som blev truffen i Gaar —, at man for Fremtiden vilde være lydhor overfor de Krav, som kom fra den paagældende Egn's Befolkning; selv om der krævedes flere Millioner Kroner mere i Udgift, vilde han gerne være med til at yde disse Millioner. Han gav endogsaa Anvisning paa, hvorfra disse Millioner skulde tages, nemlig fra Husmændene; de skulde betale. Hvis den Tale havde lydt i Gaar, tror jeg,

at adskillige Medlemmer af dette Ting, ogsaa adskillige Medlemmer indenfor Socialdemokratiet, ikke havde været slet saa ivrige for at træffe den Afgørelse, som nu blev truffen. Det ærede Medlem talte overfor et andet æret Medlem om Underfundighed. Jeg vil ikke beskyldte det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds for Underfundighed, men jeg beklager, at han i Gaar skjulte sine Tanker og ikke kom frem med de Udtalelser, han har fremsat i Dag.

Det ærede Medlem sagde, at hvis vi havde kunnet begynde noget tidligere paa Arbejdet derovre, vilde der være sparet en kvart Million, og i den Henseende sluttede det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sig til ham. Men det er ganske urigtigt; der er en Ting, de Herrer stadig glemme, nemlig denne, at Hvide Sande kan ikke lukkes, før Nymindegabstrømmen er aabnet, og det vil ifølge de Oplysninger, som foreligge for os fra Vandbygningsvæsenet, være mindst et Aar, før det sker; følgelig kan Hvide Sande ikke lukkes i Sommer, men der vil gaa to Aar, to Somre, forinden det kan ske.

Jeg vil dernæst gøre en mere personlig Bemærkning overfor den Beskyldning, som af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) gentagende er rettet mod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Jeg ønsker i denne Sag at afgive et personligt Vidnesbyrd. Der er maaske ingen i dette Ting, der siden 1908 har haft mere med denne Sag at gøre end jeg. Jeg stod i 1908 som Ordfører for Finansudvalget og som Ordfører for Forslaget, da det blev gennemført. Jeg ønsker da at sige, at det ærede Medlem fra Ringkøbing aldrig har søgt at paavirke mig i den ene eller anden Retning. Og jeg ønsker endogsaa at sige, at da Afgørelsen i 1908 var truffen, da vi fra vor Side vare gaaede med til det Kompromis, som det var at gaa til Hvide Sande og saa holde Nymindestrømmen aaben, har jeg en bestemt Erindring om, at det ærede Medlem fra Ringkøbing var utilfreds med og ked af, at vi havde truffet denne Ordning i Stedet for at blive ved Skodbjerger; og skulde jeg være utilfreds med noget i denne Sag, skulde det snarest være det, at vi i sin Tid, for at